

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Qualiter dominus Iesus sanavit quendam habentem manum aridam. Luce.
vi. Marci. iii. Matthei. xii. Capitulum. XXXIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

de pari loquebantur adinuicem. Non enim dedignabatur eam: sed talia cum ea dicebat: quod si multi sapientissimi respondissent de talibus magni fuissent. Non sic faciunt superbi: si enim ampliosos uerba sua funderent inter paucos, nec illi reputaret eorum uerba suscipere. Secundo paupertatem ipsius et afflictionem corporis. Considera etiam humilitatem et multa cum eis. Habes enim quod discipuli uenerunt ad ciuitatem ad querendum cibos: et que sitos porrauerunt: et uolebant manducare: sed si eos ibi manducasset: certe ibi ad puteum aut ad aliquem riuum sine fonte potasset. Videt ergo hic qualiter famelicus et fatigatus reficiebatur. Unde colligere potes quod humilis dominus ac pauperatis amator: cum ibat per mundum: sepe comedebat extra ciuitates et hominum habitationes ad aliquem riuum vel fontem quoniam fatigatus aut afflicto foret. Nec habebat coacta exquiritia cibaria: non uasa curiosa: non delicta uina: sed habebat aquam uiuam ex ipso fonte uiuo quod uineas secundabat: et creauerat omnia que mouent in aqua. Et panem ut pauperes sedes in terra comederat. Tertio considera quomodo intentus erat spirituali studio. Nam cum discipuli inuitarent eum ut comederet dixit. Ego cibum habeo manducare quod uos nescitis. Deus cibus est ut faciam uoluntatem patris mei qui misit me. Nec uoluit manducare: sed expectabat eos qui erant in ciuitate ut eis predicaret: prius operari uolens ea quae spiritus erant quae ea quae corporis: quoniam tunc indigeret. Considera igitur eum in predictis: et eius uirtutes imitare.

Quomodo Iesus ductus fuit ad supercilium montis ut eum precipitarent. Lucae. xiiij.

Ca. XXXII
Quoniam redisset dominus Iesus nazareth: et illi eum rogarent ut miracula faceret: et ipse eos miracula indignos consideret: illi superbi accensi erupule sunt eum extra ciuitatem. Benignus ergo dominus ante eos suscipiebat: et illi persequebantur eum. Quid tibi uidetur? Intra furor: eorum exarsit: quod eum usque ad supercilium montis duxerunt ut eum inde precipitarent. Dominus autem diuina uirtute transiens per medium illoz ibat. Non dum enim mori elegerat. Et dicit glossa: quod quoniam dominus Iesus de manibus eorum lapsus de monte descendere: et sub rupe lateret: satyrus subterfugit: et locum ei dedit quoniam erant sua capacitas ac si fuisset de terra: et rupe uestis eius ibi remanserunt: ac si stuppe essent. Considera igitur eum ante ipsos fugiendum et letantem sub rupe: et comparere afflictionem suis: et in humilitate ac patia ipsum imiteris.

Qualiter dominus Iesus sanauit quendam habentem manum aridam. Lucae. vi. Marci. iij. Mathei. xij. Ca. XXXIII

Quodam die sabbati docebat dominus Iesus in synagoga: ubi erat quidam habens manum aridam: fecit autem Iesus stare in medio: ut quesiuisset ab illis sapientibus: Si licebat in die sabbati benefacere. Ipsi uero tacuerunt. Dominus autem Iesus habenti manum aridam dixit: Extende manum tuam: et sanatus est. Pluries diebus sabbatorum fecit miracula dominus Iesus ad eorum profu-

latente

fusionē q̄ legē carnaliter intelligebant: quā spūaliter obseruare nolēbāt. Nō em̄ in die sabbati erat a bono abstinendū: et ab operibz charitatis: s; a pctis: et ab oibz serulibus. At inde illi multū scandalisātur: et spirāt p̄tra eū dicētes. Non est hic hō a deo q̄ sabbatū nō custodit. S; p̄terea dñs nō dimittebat imo studiosus faciebat: vt eos erueret ab errore. Cōsidera igit̄ eū in p̄dictis operatiōibz: et eius exemplo nō cesses a bono opere: etiā si alijs inde scandalisē iniuste. A bono ei opere necessario ad salutē aīe: aut profectū spūs p̄ferēte: nō debet q̄s cessare p̄pter scandalū alcerius. A comodo vero corpali fm̄ perfecte charitatis exigentiā abstinendū ē p̄pter scandalū frat̄. A. 1. Ro. xiiij. Non ē est nō māducare carnē nec bibere vinū: neq; in quo frater tu⁹ offendit scandalisē aut infirmat.

De multiplicatiōe panū
Math. xiiij. Marci. vi. et viij
Luce. ix. Johannis sexto.

Ca. XXXIII

De duobz vicibz legit̄: q̄ benignus dñs multiplicauit paucos panes: et inde multa milia hoīm satiāuit. Nos tñ in vñū redigamus meditationē in q̄ p̄sideram⁹ dicta et facta ip̄ius. Dic̄ em̄ tunc. Misereor sup turbaz: q̄ ecce iam triduo sustinēt me: nec habēt q̄ manducent: et si dimisero eos ieiunos deficiēt in via. Quidā ei ex eis de longe venerāt: et postea panes multiplicauit: ita vt oēs comedēt abundāter. Cōsidera ḡ in his plura bona. specialr̄ quō dñs Iesus erat misericors curialis et ḡ

tus discretus et circūspectus. **P**rimo p̄sidera quō erat misericors q̄ misericōdia traxit eū ad subueniendū eis. Ideo dicit̄: Misereor sup turbā. Nā misericōdia eius plena est terra. Secūdo curialis et gratus ex causa quā assignat. Ecce inq̄t iam triduo sustinēt me. T̄t̄e curialitatē et gratitudinē magnā et mirabilē. Nā quasi beneficē ab eis recepto sic loquit̄ cū in veritate ipsoz non esset s; suū. Sed sic est: vt alibi dī. Deliciē meē cū filijs hoīm: cū sibi nil accrescat: nobis aut̄ proueniat salus. Illos ergo qui cū sequunt̄: et p̄cepta ei us ac monita custodiunt: diligit dñs: nec ei manū claudit quin eis plene subueniat. ū ex pediat eis. Tertio discretus et circūspectus: eo q̄ p̄siderabat eoz indigentia et impotentia qualiter deficere poterāt. Vidēs ergo q̄ sapida et q̄ melliflua fuerūt ista verba sicut specialiter possumus in aliquo speciali negotio prouidere. Non ergo habemus elatiōis materiā: cum de manu dñi aliquā p̄solationē recipimus: vel aliquē profectū spūalis exercitiij sentim⁹: q̄ nō a nobis s; ab ip̄o habemus et est. Ideo si bene attendis: q̄to p̄fectiores sunt serui dei: deo p̄inquietiores et in donis eius excellentiores: et tāto humiliores esse eos videbis. Quia nil sibi attribuūt nisi defectus et pctā. Et q̄to q̄s ei magis appropinquat tāto magis est illuiar⁹. Ideo dei magnificentiā et suā miserā clarius videret: et sic eis nō p̄t habere locū superbia: nec vana gloria: q̄ ex ignorantie cecitate p̄cedūt. Non em̄ q̄ bene se et deū cognosceret et examinaret sup̄bire possēt. Et est lōga via